

нашъ“), осемъ опери и оперети („Аптекарьтъ“, „Хенрихъ и Луда“ — най-любимитъ на времето), пѣсни.

**Нефъ, Карлъ** — Nef, Karl — музикаленъ писателъ, род. 22 авг. 1873 въ Сенъ-Галенъ, училъ въ Лайпцигската консерватория (Рекендорфъ, Ядасонъ и Кленгелъ) и Кречмаръ, професоръ по музикознание въ Базелския университетъ. Главни трудове: „Къмъ историята на нѣмската инструментална музика презъ II половина на XVII ст.“ (1902), „История на симфонията“ (1921), „Въведение въ историята на музиката“ (1920), а също и „Деветъ Бетховенови симфонии“, „Фердинандъ Хуберъ“ (1898) и др.

**Нешвера, Йозефъ** — Nešvera, Joseph — чешки компонистъ, род. 24 окт. 1842 въ Прошколестъ — Чехия, умр. 12 апр. 1914 въ Олмюцъ, занимавайки се устрдно съ музика, получава мѣсто на хоровъ ржководителъ въ една Пражка църква, 1878 — капелмайсторъ на епископската църква въ Кралеви-Храдецъ, а после капелмайсторъ на катедралата въ Олмюцъ, на мѣстото на Крижковски. Творби: една симфония, една сюита, 3 арабески, 5 марша и 3 нувелети за оркестръ, единъ концертъ за цигулка и други цигулковии соли и клавирни композиции: багатели, танци и концертни етюди, църковна музика — меси и химни, както и оперитъ: „Горски въздухъ“, „Пердита“, „Радостъ“ и „Планинскиятъ калугеръ“, солови и хорови пѣсни.

**Нигли, Фридрихъ** — Niggli, Friedrich — швейцарски пианистъ и компонистъ, род. 15 дек. 1875 въ Арбургъ, училъ въ Цюрихската консерватория и Мюнхенската академия, после при Кноръ, Берн. Шолцъ и Квастъ въ Франкфуртъ а/М. и по една година при Скамбати въ Римъ, Габриелъ Форе въ Парижъ и Урбанъ въ Берлинъ, компониралъ: по една цигулкова и челова сонати, единъ „Швейцарски народенъ лидершпиль“ — за соли, хоръ и оркестръ, клавирна музика, много народни пѣсни и хорове.

**Нидерландска школа** — се нарича култивирания отъ редицата майстори и учени контрапунктисти, и процъвтѣль презъ XV в. въ Низоземско (Нидерландия) имитационенъ, а cappella, стилъ. Процъвтѣянето

на този стилъ се предхожда отъ създаването на едно сложнѣе майсторство въ канона презъ XIV и XV в. въ Нидерландия, усъвършенствуванъ и отъ Окегемъ и неговитъ ученици. Съ разцвѣтъ на Венецианската и Римската школи презъ срѣдата на XVI в. се туря край и на господството на Н. ш.

**Нидермайеръ, Луи** — Niedermeyer, Louis — компонистъ, основателъ на Парижкия църковно-музикаленъ институтъ, носящъ неговото име, род. 27 апр. 1802 въ Нионъ на Женевското езеро, умр. 13 мартъ 1861 въ Парижъ, ученикъ на Мошелесъ и Фьорстеръ въ Виена, Цингарели въ Неаполъ и Фиораванти въ Римъ; следъ несполуката да направи кариера като оперенъ компонистъ, се посвещава на църковна музика и възобновява, съ парична помощъ отъ държавата, училището за църковна музика, основано отъ Шоронъ, и успѣва да го издигне въ скоро време на една голѣма висота. Компониралъ, освенъ нѣколко опери — меси, мотети, органични творби, пѣсни.

**Нидецки, Тома** — Nidecki, Thomas — полски компонистъ и диригентъ, род. 1800 въ Варшава, умр. 1852 с. т., възпитаникъ на Варшавската консерватория (Елсенеръ), диригентъ на Варшавската опера, компониралъ е нѣколко увертюри, 3 меси, 11 оперети.

**Нидтъ, Фридрихъ Ерхардтъ** — Niedt, Friedrich Erhardt — теоретикъ и компонистъ, род. 31 май 1674 въ Иена, умр. 1717 въ Копенхагенъ, писалъ „Музикаленъ ржководителъ“ въ 3 части, I Генералбасъ, II Варирание на генералбаса и III Контрапунктъ и вокални форми (1700—1707) и „Музикално А В С за учители и учащи“ (1708), компониралъ 6 сюити за 3 обоя съ генералбасъ и пѣсни.

**Ниевиадомски, Станиславъ** — Niewiadomski, Stanislaw — полски компонистъ, род. 1860 въ Солощино (Галиция), училъ въ Львовъ, Виена и Лайпцигъ (Микули и Ядасонъ), професоръ по теория въ Львовската консерватория, отъ 1919 живѣе въ Варшава, дето е билъ известно време професоръ по история на музиката въ консерваторията, компониралъ главно пѣсни, които въ Полша сж много познати.